

Tanácsülés Sándorfalván

A tavalyi költségvetési és fejlesztési terv végrehajtását értékelte tegnap, csütörtökön tartott ülésén a sándorfalvi nagyközségi közös tanács, dr. Ocsai József tanácselnök vezetésével.

A testület megállapította, hogy a költségvetés és fejlesztési terv tavaly a takarékosági szempontokat figyelembe véve valósították meg. Fejlesztésre több mint egymilliót költöttek. Rendet hozott a tanács a közterületen történő szeszesital-fogyasztásra is. Az ország sok más településéhez hasonlóan Sándorfalván sem szabad a jövőben szeszesitalt inni az utcákon, tereken, parkokban és a sportpályákon.

Koncertek, kiállítások Gazdag nyári program a Balatonnál

Gazdag és színvonalas lesz az idén a Balaton-part nyári kulturális és szórakoztató programja — közzétette a Balatoni Intéző Bizottság kulturális szakbizottságának csütörtöki Szántópusztán rendezett ülésén.

A műsornapárban — főleg Tihanyban, Keszthelyen, Veszprémben és Köröshegyen — 75 komoly zenei hangverseny szerepel. Több koncertet rendeznek a nyáron a hajók fedélzetén is. A múzeumokban és a művelődési házakban folyamatosan 57 állandó és alkalmi kiállítást szemlélhetnek meg az érdeklődők. *Gazdag lesz a folklórműsor is.* A déli parton tartalmas szórakozást ígérnek. A színházi esemé-

nyek: Siófokon és Balatonbogláron 18 előadást terveznek.

A veszprémi és a zalai parton az *Ifjúsági Cirkusz* mutatja majd be látványos műsorát.

A testület megtárgyalta a balatonvidéki könyvtérjesztés tapasztalatait is. Mint elhangzott csupán a Művelt Nép Könyvtérjesztő Vállalat 49-re növelte árusítóhelyeinek számát A Balaton menti könyvforgalom egy év alatt ugrásszerűen növekedett. Az üdülővidék könyvellátásában továbbra is gond azonban az idényalkalmazottak hiánya és a kis alapterületű árusítóhelyek nyári zsúfoltsága. (MTI)

A szakmunkások is olvassanak!

Könyvtárosok tanácskozása Szegeden

Ifjúsági könyvtárakban dolgoznak, vagy nagyobb könyvtárakban a fiatal olvasókkal foglalkoznak azok a szakemberek, akiket meghívtak Szegedre, kétnapos konferenciára. A rendezők: a *Magyar Könyvtárosok Egyesülete*nek megyei szervezete és az ifjúsági könyvtárosok szekciója. Összesen 44-en vesznek részt a tegnapi, csütörtökön megkezdődött eseménysorozaton, az ország minden részéről érkeztek.

A könyvtárosok egyesületének ez a szekciója évenként más-más városban tartja közgyűléseit, ezeken értékelik az előző évek munkáját és összeállítják a következő feladatrendszert. Tegnapi Szegeden, a Bebrits Lajos szakközépiskolában *Balogh Ferenccel*, a szekció elnökének értékelését hallgatták meg. A kétnapos találkozóon egyébként a 16-18 éves fiatalok olvasáskultúrája a központi téma. Előadások, konzultációk, könyvtárlátogatások alkalmával foglalkoznak ezzel, különféle nézőpontokból, tapasztalatok és kutatási eredmények alapján vizsgálják. *Elsősorban a fiatal pályájukon nemrég elindult szakmunkások, valamint a szakmunkás-*

tanulók olvasáshoz, könyvhöz való viszonyáról, igényeikről, izlésükről, érdeklődésükről lesz szó. Az a könyvtárosok tapasztalata, hogy a művelődés szempontjából *hátrányos helyzetben* van a fiataloknak ez a csoportja a középiskolai tanulókhöz viszonyítva. Nyilvánvaló, ha ebben az életkorban sem szereznek könyvtérrel, nem alakulnak ki olvasási szokásaik, az általános műveltségi hátrányt a későbbiekben szinte lehetetlen behozni, az újratermelődik. A könyvtár tehát, mint köznevelődési intézmény, az utolsó előtti pillanatban szeretne segíteni. A mostani tanácskozás résztvevői nem egyszerűen a tapasztalataikat adják közre arról, hogy mit, hogyan és miféle indítékok alapján olvasnak a fiatalok. Azzal is foglalkoznak, hogy a 16-18 évesek milyen csoportjai nem otthonosak a könyvtárakban, és miért nem. Mit tehetnének értük? Beszélnek a könyvtárosok az egyéni foglalkozás lehetőségeiről és korlátaival, a csoportos foglalkozások hatásáról, az olvasástechnikai gondok javításáról, az egyes könyvtár típusok sajátos le-

hetőségeiről a művelődési hátrányok kiegyenlítésében.

Tegnap ellátogattak a Somogyi-könyvtár ifjúsági könyvtárába, amely, bár egy éve a művészeti könyvek gyűjteményével szolgálja közönségét, a szegedi fiatalok legkedveltebb olvasóhelye. Itt számozt be a hódmezővásárhelyi 602-es Szakmunkásképző Intézet olvasóköri munkájáról *Félics Anna* könyvtáros. Délután tapasztalatcsere-látogatáson a Bebrits szakközépiskolában voltak a vendégek. Ma, pénteken *Nagy Attila*, a Könyvtártudományi és Módszertani Központ munkatársa tart előadást a 16-18 évesek olvasási szokásairól, majd *Gálné Ballagi Agnes* főszakfelügyelő és *Szeles Rózsa* könyvtáros korreferátuma hangzik el, melyeket vita követ. Szórakoztató programokra és a város megismerésére is futja a két nappól: tegnap este az *Erdős János* vezette Ifjú Zenebarátok Kórusának hangversenyt hallgatták a könyvtárosok a Bartókban, ma a Somogyi-könyvtár történetéből, száz évéből ismernek meg fejezeteket, és városnéző programokon vesznek részt.

Munkabizottság alakult

Segítik

a véradás szervezését

Időről időre közöljük lapunkban: melyik vállalat, intézmény dolgozója igyekeztek segítséget nyújtani egy-egy műtét sikeréhez. Nem akár-mivel, tulajdon vérukkal. A Vöröskereszt városi szervezete és a véradó állomás véradónapjainak rendre megjelennek a szegediek: tavaly csaknem 15 ezer embertől vettek vért, köztük olyanoktól, akik abban az évben másodszer, harmadszor tartották oda karjukat, hogy segítséget nyújtsanak a városi szervezethez. Azokkal együtt, akik hívásra azonnal megjelennek az intézetben, csaknem 20 ezer véradót tartanak nyilván a városban. Nélkülük szinte megbénulna a munka a műtéteket végző klinikákon.

A dícséretes segítőkedvesség ellenére azonban még több vérre lenne szükségük *Szeged egészségügyi intézményeinek.* Erről beszélt tegnap, csütörtökön a Vöröskereszt városi szervezetének ta-

nácskozótermében dr. Kaiser Gabriella docens, a Szegedi Véréllátó Állomás helyettes vezetője, mielőtt bejelentette, megalakult a városi vezetőség mellett működő véradás-szervezési munkabizottság.

A tizenöt tagú bizottság feladatait *Zsarkó Imre*, a Vöröskereszt városi titkára ismertette. Az üzemi vöröskeresztes titkároktól, a SZOTE, a JATE munkabizottságba választott egyetemi tanáraitól azt várják, hogy segítségükkel a még földérfel-területeken aktív véradókat toborozzanak, elsősorban a fiatalok közül. Bizonyos műtétek, egyes betegségek kezelési módjai ugyanis az eddigieknél is több vért igényelnek. A betegek gyógyulása érdekében tehát még szélesebb társadalmi összefogásra van szükség, egyebek között ennek tudatosítása is feladata a Vöröskereszt új munkabizottságának.

Ch. Á.

Találkozó

Szolidaritás, barátság a földrészek gyermekeivel. Ezzel a címmel rendezett baráti találkozót a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 2-es számú gyakorló általános iskolájának 7. osztályos Béke raja a Szegeden tanuló külföldi diákokkal. Az alkalomra meghívták a rajt patronáló FÜSZÉRT Vállalat és a Volán 10. sz. Vállalat KISZ-alapszervezetét, természetesen a szülői munkaközösség képviselőit.

A három földrészt képviselő diákok érdekesen, színesebben beszéltek országuk, az ott élő népek, gyermekek életéről, s a résztvevők megismerkedhettek többek között az arab zenével, etióp táncokkal, játékokkal, divattal, sőt a különleges ételreceptekkel. Az úttörők gyűjtőmunkával készültek az eseményre, szorgalmuk eredményéből kiállítást rendeztek plakátokból, képekből, bélyegablókból, könyvekből, társasjátékokból, levelezőpajtsáik küldeményeiből. A találkozó — amit a Costa Rika-i Jorge Delgado V. éves orvostanhallgató rendezett — hasznosan egészítette ki a tanulók földrajzi ismereteit is.

Miért nehéz a fiatal tanároknak?

— A fiatal pedagógust százféle teendő várja. Órára készül és órát tart, korrepetál, s foglalkozik a tanulmányi versenyen induló gyerekekkel. Ráadásul tőle még több társadalmi munkát várnak, mint az idősebbektől. Nehéz elválasztani, hogy mivel tartozunk az iskolának, s mit csináljunk társadalmi munkában. Pedig muszáj a sokféle tevékenységet a két kategória valamelyikébe besorolni. Az iskolai munkáért ugyanis pénz jár. Sokaknak a családjukkal is törődniük kell, s végül is pénzből élnek. Aztán a beilleszkedés... Még nem találkoztam olyan tanárestellett, ahol kimondottan elutasítan fogadták volna a fiatalokat. Lehet, hogy azért, mert a kezdők keveset halaltatják hangjukat? Talán éppen emiatt hívták életre az alapszervezeteinket. Tavalyelőtt született meg a KISZ KB állásfoglalása, miszerint törekedni kell arra, hogy az iskolában önálló pedagógus-alapszervezetek alakuljanak.

— Az egyéni vállalásokkal nem lehetek elégedetlen. Nem hiányzik a lelkesedés sem. Mégis minden követ meg kell mozgatnunk ahhoz, hogy nagyobb erőt képviseljünk az iskolákban. Sajnos, kevés a tanár ideje. Munkáit életét pedig nagy érdeklődéssel figyelik a kollégái, a gyerekek, a szülők. Hogy azt ne mondjam: néha izérek boncolni. A tanítás persze semmiképpen sem lehet másodlagos, de figyelembe kell venni, hogy a pedagógus is ember. Különösen mostanában, mert mintha az

utóbbi években csökkent volna a pálya presztízse.

— Érdekvédelmi munkát is végzünk. Megbeszéljük a végzősök középfokú iskolákhoz küldött pályázatait. Vagyazunk kell, hiszen a huszonöt jelentkezőnek egy állásra, előfordulhat, hogy nem mindig méltányosan bírálják el a pályakezdő tanár munkáját. Még nem avatkozunk közbe egyszerűen, remélhetőleg nem is lesz rá szükség.

— Említettem már, hogy a tanár személye sokszor áll a középpontban. Néha a moziiban vagy a színházban is összefutok a diákjaimmal. Nem terhesek ezek a találkozások, de azt hiszem, főleg azért nem, mert szórakozóhelyekre szinte nem is járok. Sokat olvasok, a munkámhoz és a tanulmányaimhoz választom meg a könyveket. Történelem szakos vagyok az esti egyetemen. Az ének meg a magyar nyelv és irodalom mellé ez is kell ahhoz, hogy meglegyen a szükséges óraszámom itt, a Tolbuhin sugáruiti egészségügyi szakiskolában.

— Legtöbbször csak ott-

hon érzem, mennyire elfáradok. A kollégáim nyugodt és kiegyensúlyozott természetűnek tartanak. A gyerekek pedig úgy gondolom, szigorúnak. Azokhoz a tanulókhöz mindig közelebb kerülök, akiket versenyre készítetek fel vagy korrepetálok. Nem kedvelem a merevséget, szeretek jókedvű lenni, viccelődni, persze illik tudnom, hol a határ. Magam osztom be az időmet. Rám egyelőre nem hatnak olyan szervező erők, mint a férj vagy a gyerek. Reggel fél 7-kor kelek, 8 körül bejövök az iskolába. tanítok és tanulok, így telik a napom. Átlagosan napi két órát jövőkémegek KISZ-ügyekben. Nem is olyan apróságok ezek, hiszen ezeken is múlik, hogy a fiatalok szándéka-akarata jobban érvényesül az iskolában, hogy segítsünk visszaadni pályánk régi tekintélyét.

(A szabálytalan monológot Veszelinov Ágnes, a szegedi középfokú iskolák pedagógus KISZ-bizottságának titkára mondta el.)

J. E.

Elektronika a mezőgazdaságban

A termelés ugrásszerű fejlődése a mezőgazdaságban is egyre inkább szükségszerűvé teszi a modern elektronika alkalmazását. Ezek a berendezések képesek megfelelő, gyors és hatékony tájékoztatást adni a különböző folyamatokról, s ezzel biztosítják a gyors beavatkozás lehetőségét. A minikomputer segítségével például a gabonabetakarító kombájnok megközelíthetik az aratási szemvesztés optimumát, ha a gépre különböző érzékelő és jelző elektronikus műszert szerelnek.

A műszerbemutatóval egybekötött tanácskozáson az RDS (Agricultural) LTD brit

cég elnöke és néhány munkatársa tartott előadást, mutatta be termékeiket, s tájékoztatta a jelenlevőket arról, *hogyan lehet a gazdaságos termelés gyakorlatában a választott technológiákhoz alkalmazni az elektronikát, s hogy az ezzel kapcsolatos kutatások miként hasznosíthatók a mezőgazdasági munkafolyamatok automatizálásában.*

A tanácskozáson megjelent *Bryan George Cartledge* Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság budapesti rendkívüli és megbatalmazott nagykövete is.

(MTI)

Művelődés — korhatár nélkül

Ifjúkoromban ez az épület Rókus kulturális centrumának számított. A Kossuth Lajos sugáruiti és az Eszperantó utca sarkán vasárnap délutánonként hullámozott a tömeg: farmernadrágos fiúk, miniszoknyás lányok álldogáltak a tökmag- és tányércsaurusok kosarai körül, várva az előadás kezdetét a „Dugóban”. Azaz a Dugonics moziban, amelynek keskeny, hosszúkás, ütöt-kopott termében egyikünk sem tudta akkor, hogy ez a külvárosi kultúrcentrum — nem is föl-tétlenül fiataloknak való intézmény.

Tizenhat éve, 1964-ben lett az Építők Művelődési Otthonából Nyugdíjasok Szakmaközi Művelődési Otthona, majd 1975-ben ennek önállósága megszűnt: a Juhász Gyula Művelődési Központ nyugdíjasklubja lett. S e változás újabbakat hozott magával, maig. Olanyaira, hogy — bár mozi most is van — alig-alig lehetne ráismerni arra a jó tízegyhány év előtti „Dugóra”, ahová nemcsak a „korhatár nélkül” jelzett filmekre csődült a fiatalosság.

A „korhatár nélkül” meghatározás azonban másképpen is érthető. Néhány adat 1979-ből: a nyugdíjasklubot nyolc és fél ezren keresték fel, naponta átlagosan 60 látogató fordult meg itt, hétfő kivételével naponta reggel

9-től este 10-ig. A taglétszám meghaladja az 500-at. Tévészoba, játéktér, 2 ezer 400 kötetes könyvtár. Tehát azok az idős emberek, akik idejüket jelentős részét rendszeresen itt töltik — művelődnek. Nem is akárhogyan. És — korhatár nélkül.

Elsősorban olyan programokat igyekeznek szervezni az ideérkezőknek, amelyek megfelelnek a nyugdíjasok művelődési igényeinek. Az ebben az életkorban már sajnos annyira jellemző társatlanságot, magányt feloldó foglalatosságokat. S hogy közösség tud kovácsolódni, arra példa lehet a kézimunkakör, amely már jóval „a nyugdíj előtti időktől”, 1964-től működött, s a kendergyárban dolgozó 25 asszony együttmaradt itt a pihenés éveiben is. Munkáikból évente kiállítást rendeznek, a tavalyit ötszázan nézték meg.

Öt év alatt annyira megnőtt a klub létszáma, hogy ma már ott tartanak: nemigen fogadhatók újabbak. Pedig közben minden korszerűsödött: belsőleg teljesen megújult a sugáruiti sarokház: új berendezéseket kaptak, központi fűtésűek lettek a helyiségek. A vonászkörzet igen nagy. Nemcsak Rókus, sőt nem is csak a város nyugdíjasainak ad otthont a klub, hanem a környező községekből és a peremkerületekből — Mihály-

telekről, Dorozsmáról, Deszkről stb. — is szép számmal látogatnak ide.

A cél — a korhatár nélküli művelődés — sajátos társadalmi jelenséggel találkozik itt: a hazánk lakosságának tetemes részét képező nyugdíjas-korosztály életkörülményeivel. Hogy szabad idejüket tartalmasan kihasználhassák, hogy a szociális és szellemi elszigetelődéstől megmenekedjenek, hogy lehetőségeik legyenek tartós emberi kapcsolatokra, életük utolsó éveit megszépítve: erre mondhatjuk örömmel — Szegeden mindehhez van valami.

Népszámlálók köszöntése

A Központi Statisztikai Hivatal értékelést tartott a megyei felelősöknek és helyetteseiknek — a tanácsok vb-titkárainak és igazgatási osztályvezetőinek — az idei népszámlálás eredményeiről. Mint közölték, a felmérések eredményesek voltak országosan, így Csongrád megye 1892 számlálókörzetében is. A jól végzett munka elismerésül többben kaptak ki-tüntetést, illetve jutalmat. Közöttük a *Munka Erdem-*

rend ezüst fokozatát kapta *Csonka László*, a KSH Csongrád megyei Igazgatóságának helyettes vezetője, a *Munka Erdemrend bronz fokozatát* pedig *dr. Gilicz Lajos*, a szentesi városi tanács vb-titkára. Több népszámláló kapott jutalmat Csongrád megyéből is. A ki-tüntetéseket és elismerő jutalmakat *Nyitrai Ferenccel* dr. államtitkár, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke adta át Budapesten.